

Erlendsson (FP):

Jeg rettede et spørgsmål til ministeren om, hvornår man kunne skille sig af med det overflødige personale og derved få de effektive besparelser, som der her er tale om. Det fik jeg intet svar på.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Når man ikke får svar, er det ikke udtryk for uhøflighed, men når man taler om, at personalet skal frigøres, må det ske i den takt, som der er mulighed for at gøre det. Det er i øvrigt amtskommunerne, der har dette personale, og det er dem, der skal tage stilling dertil. Men når man samtidig har sagt, at dette personale må frigøres til andre områder, hr. Erlendsson nævnte f. eks. trafikken, så er der ikke tale om at frigøre dem, så er der tale om at overføre dem til noget andet, men jeg skal i øvrigt ikke pålægge amtskommunerne at gøre det. Det, der ligger i loven, er, at nu er man fri for generelle undersøgelser, og dermed skal man altså ikke have personale til generelle undersøgelser. Det andet må man selv overveje.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Der er udtrykkelig i ministerens fremsættelsestale gjort opmærksom på visse besparelser, som må glæde dette ting i forbindelse med den glæde, der i øvrigt er over, at tuberkulose sygdommen nu ikke betyder nogen almindelig fare for folkesundheden her. Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at jeg stiller ministeren dette spørgsmål. Men jeg forstår, at ministeren ikke er i stand til at besvare det.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg synes, vi er sluppet forbløffende let uden om den form for besparelse, som også betyder noget, selv om det måske er lidt vanskeligere at gøre op i kroner og øre, nemlig besparelsen i ærgrelse og tidsspilde for alle de mennesker, som har opfattet det som en ganske overflødig belastning at blive undersøgt en gang om året, og som nu altså slipper for det. Det synes jeg er en meget væsentlig del af den besparelse, der overhovedet kan være tale om, og det synes jeg jeg vil erindre hr. Erlendsson om, der tænker på den side af sagen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det er klart, hr. Erlendsson, at jeg kan ikke svare konkret på, hvornår personalet frigøres, men hvis personalet frigøres og ikke skal anvendes til andre områder, er der virkelig tale om en besparelse, og det er det, der peges på i lovforslaget. I lovforslaget tages der ikke stilling til, i hvilket omfang andre opgaver skal tages op.

Erlendsson (FP):

Må jeg så spørge ministeren, om det er meningen, at disse sygeplejersker og læger, der her kan være tale om, nu for eftertiden skal tage sig af profylaksen med hensyn til det andet område, jeg nævnte i min tale — det vil jeg ikke tro der kan være særlig stor sandsynlighed for — eller er det blot meningen, at de først skal trappes af, når de har nået aldersgrænsen?

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Den sidste del af spørgsmålet var vist ret overflødig. Det, det drejer sig om her, er at sige til amtskommunerne: nu skal I ikke foretage dette, og så må I selv tage stilling til, i hvilket omfang I har brug for personalet. Det er vel ikke sådan, at vi i enkeltheder skal lovgive for de andre folkevalgte her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse. (Statens seruminstitut).

(Lovforslag nr. 78. Fremsat 26/2 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henning Jensen (S):

Forslag til lov om ændring af lov om

[Hanning Jensen.]

sundhedsvæsenets centralstyrelse drejer sig hovedsagelig om ændring af ledelsesformen for statens seruminstitut. Der er to hovedelementer i lovforslaget. Det drejer sig som sagt om ændring af ledelsesstrukturen og om ændring af tilsynsvirksomheden.

I dag ledes statens seruminstitut af en enkelt person, der både varetager de videnskabelige og de administrative interesser, og nu ønsker man altså denne ledelsesform ændret, således at stillingen bliver delt, så man får en faglig direktør og en administrativ direktør. Vi synes af flere grunde, at det er en god idé, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at denne ændring ikke er forbundet med merudgifter. Det hilser vi naturligvis også velkommen.

Det andet hovedelement i lovforslaget er nedlæggelse af stillingen som statens tilsynsførende. I stedet for ønsker man et tilsynsråd, som i lovforslaget foreslås sammensat af 3 medlemmer, nemlig medicinaldirektøren og så 2 medlemmer udpeget af ministeren, hvoraf den ene skal være fra sundhedsstyrelsen. Det mener vi også er et rimeligt og godt forslag, men jeg vil godt i denne forbindelse spørge ministeren, da vi nu taler så meget om demokrati og medindflydelse, om det ikke var rimeligt, at man udvidede dette tilsynsråd en lille bitte smule, således at måske personalegruppen på statens seruminstitut og måske brugerne blev repræsenteret i tilsynsrådet. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er villig til at overveje sådan et forslag.

I øvrigt har forslaget stort set tilslutning fra personalegrupperne på statens seruminstitut, og sundhedsstyrelsen går også ind for forslaget. Jeg kan på min gruppes vegne anbefale forslaget og vil gerne bidrage til en hurtig behandling.

Jacob Sørensen (V):

Vi kan fra venstre give tilslutning til forslaget om, at disse bestemmelser om seruminstitutets ledelse indføres i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse. Vi er enige med indenrigsministeren i, at seruminstitutet nu er så stort og så omfattende, at man må tage nøje vare på, at dets ledelse er effektiv og i orden og fungerer og udfører det arbejde, som den skal, og det er helt i orden, at man ofrer megen interesse på det.

Vi er også enige i, at det vil være hensigtsmæssigt at erstatte tilsynet, som vi har i øjeblikket efter den hidtidige lov, med et tilsynsråd bestående af flere. Vi er dog ikke umiddelbart sikre på, at det foreslåede ikke er for snævert, men at det måske kunne være hensigtsmæssigt at have et lidt bredere tilsynsråd, hvori måske også brugerne, i dette tilfælde det danske sygehusvæsen, kunne være repræsenteret.

Med hensyn til forslaget om ledelsen med en direktion bestående af to direktører, en faglig og en administrativ direktør, må vi vel formode, at når der nævnes ordet faglig, er det en lægefaglig direktør og en administrativ direktør, to sideordnede direktører i dette foretagende. Vel er det kendt fra private virksomheder, at man har to sideordnede direktører i en fælles direktion, men der er jo det her, at de formentlig skal ansættes på tjenestemandsvilkår.

Jeg føler mig langt fra sikker på, at dette forslag er det rigtige, og vil gerne have lejlighed til at udbyde dette spørgsmål og drøfte det nøjere i udvalget, idet det for mig er noget af det vigtigste, at topledelsen er således tilrettelagt, at det kan fungere, uden at der er gnidninger og vanskeligheder mellem de mennesker, der er ansat til at sørge for det.

Men i øvrigt kan vi anbefale forslaget og vil gerne deltage positivt i udvalgsbehandlingen.

Erlendsson (FP):

Jeg kan i meget høj grad tilslutte mig det, hr. Jacob Sørensen sagde om det sidste problem med de to sideordnede direktører. Der kan meget nemt komme kompetencestridigheder, og jeg tror ikke, at det er nogen heldig løsning.

Jeg ved heller ikke, hvor den socialdemokratiske ordfører har den opfattelse fra, at der er bred enighed eller i hvert fald meget høj grad af enighed om, at det nye, man vil indføre, er godt. Jeg har også talt med folk derudefra, og jeg har ikke mødt en sådan enighed.

Naturligvis er det i høj grad dem, det kommer an på, men folketinget har altså også pligt til at overveje dette forslag selvstændigt.

Jeg vil gerne, nu da man tænker på en sådan administrativ forandring af serum-

[Erlendsson.]

stituttets ledelse, gøre opmærksom på, at det måske var på sin plads at se med friske øjne på alt, hvad der foregår derude. Man burde se på alt det, det har udviklet sig til, siden seruminstituttet blev oprettet i 1901 som et forskningsinstitut med praktisk-videnskabelige opgaver, sådan at det fungerer som et overordnet centrallaboratorium og desuden tager sig af fabrikation af sera og vacciner. Specielt det sidste spørgsmål om hvorvidt en sådan fabrikation fortsat skal finde sted på seruminstituttet, kunne jeg meget godt tænke mig at drøfte nærmere i udvalget.

I almindelighed er det jo sådan, at når man ved en dansk grundforskning eller praktisk-videnskabelig forskning er nået frem til resultater, der kan omsættes i produktion, så går en sådan produktion over til private virksomheder og bliver kommercielt udnyttet. Der er jo ikke noget, som forhindrer, at staten kan stille sådanne produkter gratis til rådighed i det omfang, det er ønskeligt, men det forhindrer, at der opbygges en hjemlig medicinalproduktion på denne grundforskning og denne praktiske forskning, som kan blive af positiv virkning for den danske handelsbalance. Det er sådan, at fabrikation af sera og vacciner ville være et meget godt tilskud til den produktion, der i forvejen foregår her i landet, og som nu ikke kan komme i gang, fordi der intet hjemmemarked er for en sådan produktion.

I dag er det sådan, at hvis der et eller andet sted i verden er en mangel på sera og vacciner, så stilles det i de fleste tilfælde gratis til rådighed igennem statens seruminstitut, mens vi, hvis vi skal have tilsvarende stoffer fra udlandet, f. eks. fra USA, må købe det dér. Der er ikke noget urimeligt i, at det er en vare, der kan forhandles, og man kan jo give de gaver, man vil, som et led i u-landshjælp, men det kan man også gøre, hvis det er private danske virksomheder, der fremstiller de pågældende produkter.

Med disse bemærkninger og med ønsket om, at man får en meget nøje afgrænsning af disse to stillinger, så man i videst muligt omfang kan undgå kompetencestridigheder ved dette meget farlige, at man laver to si-

deordnede direktørstillinger, skal jeg sige, at vi vil se med velvilje på forslaget i udvalget.

Gunner Baunsgaard (RV):

Forslaget om ændring af denne lov er fremkommet, fordi man ønskede en ændring i seruminstituttets ledelsesstruktur. Det ser ikke ud til at være det store problem, men det må vi jo så finde ud af under udvalgsarbejdet.

Man ønsker at styrke den interne, faglige kommunikation mellem de efterhånden mange afdelinger. Som det er tilfældet i al anden virksomhed, også inden for hele sundhedsvæsenet, er det nødvendigt, at man beskæftiger sig med langtidspanlægning, og det skal også ske her på seruminstituttet.

Af bemærkningerne fremgår, at administrationsdepartementet er indstillet på, at der må ske en analyse af den nuværende aktivitet, og at man heraf skulle udlede en nødvendig rationalisering af hele instituttets virksomhed. Det er muligt, at det bedre kunne ske efter ansættelse af nye i ledelsen og en omstrukturering, men det er vel spørgsmålet, om ikke virksomheden først burde rationaliseres, for derefter at finde ud af, hvordan personalestrukturen skulle være.

Seruminstituttet er efterhånden blevet en så omfattende virksomhed ved knopskydning og udvidelse, at det for mig er et spørgsmål, om ledelse ved et internt tilsynsråd er det rigtige.

En virksomhed med 1.300 ansatte, med laboratorieafdelinger, kliniske afdelinger og serviceafdelinger og med driftsudgifter på nær 100 mill. kr. og ellers sorterende under indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen, bør efter min formening have en islæt af folkevalgte. Ekspertise og specialer er nødvendige, men det er en samfundsvirksomhed, som sorterer under folketings lovgivningsområde. Det er muligt, at ledelsen skal varetages af et team, men så tror jeg, at det skal være et folkevalgt tilsynsråd. Der er flere af de tidligere ordførere, der har rørt ved denne sag, og jeg vil også gerne være med.

Alt dette kan så blive genstand for drøftelse i udvalget, og da det nævnes, at der er sager af større rækkevidde såsom udbygningsplaner, arbejdsplaner, opgaveændrin-

[Gunner Baunsgaard.]

ger og afdelingsændringer, kan det se ud til, at der er nok at tage fat på, og vi vil da fra det radikale venstre gå positivt ind i et opklaringsarbejde omkring instituttets virksomhed.

Man kan jo stille et spørgsmålstegn ved, om det, efter at sundhedsstyrelsen — jeg tror det var i 1973 — blev delt op i 4 afdelinger, er nødvendigt med yderligere et direktorat for det administrative arbejde. Det afhænger selvfølgelig af personalefordelingen fagligt og administrativt, men det kan jo opklares under udvalgsarbejdet. Vi vil stille et meget stort spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt med 2 direktører.

Det ligger jo i sagens natur, at det er et lovforslag skrevet af og måske også for embedsmænd. Jeg har udtrykt velvilje over for udvalgsarbejdet, men der skal bores dybt i instituttets virksomhed og personalepolitik.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Forslaget om opdelingen af ledelsesfunktionen ved statens seruminstitut med både en faglig og en administrativ direktør samt et tilsynsråd, sammensat af repræsentanter for sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet med medicinaldirektøren som formand, kan vi fra det konservative folkepartis side i princippet tilslutte os.

Det skal ses ud fra det synspunkt, at en opdeling af det store personale, der er beskæftiget med henholdsvis forskning, laboratoriearbejde, fremstilling af diverse vacciner og sera samt den administrative del, der er forbundet med dette, kan være hensigtsmæssig. Men forudsætningen for opdelingen må dog være et gnidningsløst samarbejde mellem de to direktører uden kompetencestridigheder.

I bemærkningerne til lovforslaget siger ministeren, at det i forbindelse med den nye ledelsesstruktur er hensigten at nedsætte en arbejdsgruppe med henblik på en rationalisering af instituttets virksomhed. Det må dog være ganske logisk, at statens virksomheder må gå i spidsen med hensyn til at forenkle administrationen, men jeg vil dog gerne have ministerens garanti for, at der ikke ved denne nyordning sker en forhøjelse af driftsomkostningerne på seruminstitutet.

Vi tilsiger i øvrigt en positiv udvalgsbehandling.

Kristine Heltberg (SF):

Det ser ud til, at alle ordførerne i denne sag har bidt særlig mærke i problemet om denne dikotomi, denne tvillingstyrelse af seruminstitutet, som skulle blive følgen af gennemførelsen af dette lovforslag.

Jeg vil gerne sige med det samme, at det forekommer mig, at der er et andet problem, nemlig integrationen i den almindelige sundhedstjeneste, altså det nøjere samarbejde med sundhedsstyrelsen, som der gøres rede for i bemærkningerne. Det forekommer mig at være et meget positivt træk, som ganske givet vil styrke sundhedsstyrelsens funktionsdygtighed, at have denne udbygning af samarbejdet.

Om selve det ømtålige emne med disse tvillingdirektører vil jeg sige, at det i og for sig minder mig om den styrkelse af administrationen, der har fundet sted ved vores højere læreanstalter i de senere år, efter at de er blevet udvidet og økonomisk set blevet meget mere komplicerede at styre. Jeg ved godt, at man kan indvende, at, skal vi sige indtil sådan 1950 eller deromkring gik det udmærket med én leder, som kunne klare begge dele. Men dels er det ikke alle forskere, der har administrative evner, nogle af dem kan måske blive slidt op på at skulle bestride begge funktioner, dels må man sige, at de administrative funktioner er blevet ikke så lidt mere komplicerede, samtidig med at institutioner af denne art er vokset så meget, som de er.

I og for sig synes jeg, at der er noget vist menneskeligt og administrativt set sundt og rigtigt i at oprette en administrativ post, som så at sige ikke forudsætter de store videnskabelige kvalifikationer, og til gengæld befri den faglige leder for nogle af de administrative job, som måske ikke altid er så forfærdelig værdifulde for netop for en sådan leder.

Men spørgsmålet er, om man kan udarbejde disse regler om kompetencefordelingen på en sådan måde, at de to personer kan optræde som en enhed, altså som disse enæggede tvillinger, eller hvad det er, de skal fungere som, eller om det er noget, der næsten ikke kan lade sig gøre. Hvis dette sidste skulle være tilfældet, så vil jeg be-

[Kristine Helberg.]

tragte det som en overvejelse værd, om man ikke — måske også for at bruge billedet fra universiteterne — i hvert tilfælde skulle fastlægge, hvis der skulle være en vis hierarkisk opbygning, at det så må være det faglige, der er nummer ét, og at det er den videnskabelige leder, der har det afgørende ord at skulle have sagt. Jeg ved det ikke. Det er muligt, at det forudsætter, at vi får disse kompetenceregler at se, og at vi får dem kommenteret og drøftet nærmere.

Selve det principielle, at modernisere lovgivningen om seruminstitutet, vil jeg da håbe kan være til gavn for instituttet, og ikke, som det somme tider kan være ved alt for komplicerede regler om administration, måske til nogen forkludring.

Jeg tror altså, at selve forslaget er så nøje gennemtænkt, og så vidt jeg kan forstå på det, også så nøje gennemdrøftet med de implicerede, at jeg selv vil stille mig positiv og betragte det som et af de positive og nyttige forenklingslovforslag inden for den offentlige administration.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg kan ikke se, at man umiddelbart skal modsætte sig den ændring, man her ønsker i statens seruminstituts administration, især ikke da instituttets ledelse og repræsentanter for de forskellige personalegrupper har givet tilslutning til principperne i den nu ønskede ændring.

Jeg vil ikke her ved førstebehandlingen indgå i en diskussion om spørgsmålet om en administrativ og en faglig direktør og kompetencestridigheder m. v. Jeg mener, at det er noget, vi må se på i udvalget, og jeg vil gerne tilsige vort partis positive holdning til hele sagen.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi kan også umiddelbart tilslutte os det foreliggende lovforslag. Det vigtigste for os er stadig væk, at instituttets meget vigtige virksomhed fortsætter. Vi kan selvfølgelig i den forbindelse kun vende os meget skarpt mod det, der blev fremført fra fremskridtspartiet. Statens seruminstitut har jo faktisk en lang tradition for også at kunne klare spidsbelastninger og forskning på en aldeles udmærket måde.

Jeg erkender da også, at det at have to sideordnede chefer kan give vanskeligheder, men det kan sandelig også give vanskeligheder, når en videnskabelig chef skal passe det administrative arbejde, fordi det som regel går ud over videnskaben og han ikke altid er lige velegnet til det andet. Jeg kan slet ikke se, at det er et folketingsproblem. Det er et problem om at besætte stillingen på en fornuftig og rimelig måde uden at skabe unødige modsætninger, og vores betænkeligheder synes jeg også må falde til jorden, når man kan se, at personalet har tilsluttet sig forslaget.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Med al respekt for lægevidenskab og lægekundskab har jeg ikke på fornemmelsen, at læger netop er de første til at være administrative chefer nogen steder, men derimod inden for deres faglige område.

Må jeg sige om de bemærkninger, der er gjort om to direktører og de betænkeligheder, der er fremført, at de egentlig forbausende mig meget. Jeg var egentlig sådan helt på det rene med, at jeg var enig med min forgænger hr. Jacob Sørensen, i, at der egentlig var helhjertet tilslutning fra den side, men det er muligt, at det ikke er helt rigtigt opfattet.

Jeg har næsten også opfattelsen af, at det er første gang i verdenshistorien, man får to direktører, der er sideordnede. Jeg synes, det er sagt ret tydeligt i forslaget, at der er tale om en administrativ chef, som ikke skal have lægelig uddannelse, og der er tale om en lægelig chef, som skal have lægelig uddannelse, og dermed også have kendskab til, hvad der foregår på seruminstitutet.

Jeg tror ikke, der bliver disse problemer. Jeg tror, at man meget let kan fastlægge det kompetenceområde, der er. Der er nu engang en, der skal have forstand på, hvordan man kører virksomheden økonomisk, og en, der skal have begreb om, hvordan man kører den, når det drejer sig om forskning og produktion i almindelighed.

Hr. Henning Jensen var inde på spørgsmålet om — og det var hr. Jacob Sørensen også — hvorvidt tilsynsrådet ikke var for snævert. Jeg er parat til at overveje, særlig når det drejer sig om brugerne, det er altså sygehushæsen, om det er rimeligt. Det må

[Indenrigsministeren.]

vi drøfte nærmere. Derimod er jeg nu ikke så helt sikker på det, hr. Henning Jensen var inde på, nemlig at personalet skulle med i en sådan gruppe. Jeg kan faktisk ikke sådan lige umiddelbart se, hvad de skulle der, men lad os tale om det i udvalget.

Må jeg sige til hr. Erlendsson, at her er der ikke tale om en debat i forbindelse med selve seruminstituttets virksomhed, og jeg har ingen som helst planer om at komme med forslag om ændring af seruminstituttets status. Det tror jeg heller ikke at flertallet her i folketinget ønsker.

Hr. Gunner Baunsgaard var inde på spørgsmålet om en islæt af folkevalgte, og det er jeg parat til at tale om i udvalget, men vi skal lige passe på, at vi ikke laver alt for mange tilsynsråd og nye knopskydninger af forskellige ting i forbindelse med administrationen. Vi har jo gang på gang sagt, at vi skal prøve at forenkle. Jeg vil gerne vende tilbage til det med de to direktører og sige, at en virksomhed, der virkelig ønsker at køre effektivt, har jo både det man kalder en merkantil direktør og måske også en administrativ direktør og måske også en direktør for andre områder for at sikre en god drift.

Jeg kan sige til fru Karen Thurøe Hansen, at dette lovforslag ikke medfører merudgifter. Det skal holdes inden for de rammer, der er for seruminstituttets budget.

Fru Kristine Heltberg var også inde på spørgsmålet om de to direktører, og lad mig sige, at det jo ikke er helt ukendt, at man rundt omkring på vore store sygehuse har to chefer i mange henseender.

I øvrigt tak til ordførerne for en velvillig modtagelse, sådan tror jeg godt jeg kan sige det. Jeg er selvfølgelig parat til at besvare de spørgsmål, som måtte komme.

Jacob Sørensen (V):

Jeg må sige til indenrigsministeren, at det er en fejlagtig opfattelse, at vi har været enige om dette lovforslag. Når forslaget ikke er fremsat for længst, så er det, fordi jeg har været utilfreds med indholdet med hensyn til de to direktører. Jeg har haft forskellige drøftelser og overvejelser med henblik på, om man kunne finde en bedre løsning, og jeg håber stadig væk, at der kan findes en bedre løsning.

Erlendsson (FP):

Når to direktører, som jeg forstår af forslaget, skal være sideordnede eller hver for sig træffe bestemmelse om, hvordan man kører en virksomhed økonomisk, så kommer det sandelig an på, hvordan man vurderer mål og midler, hvad og hvordan man prioriterer, og det har jo vist sig gang på gang, at det kan man ikke blive enig om. Vi har frygtelige eksempler fra centralsygehuse, som jeg er bekendt med, og selv om det måske går meget godt nogle steder, så går det i alt fald meget dårligt andre steder.

Jeg vil også sige til ministeren, at ved en nyordning af administrationen vil det ikke være unaturligt at tage spørgsmålet om instituttets fremtidige opgaver op, for det må da indgå i den målsætning, som skal være til stede, i det øjeblik man begynder at omorganisere virksomheden.

Gunner Baunsgaard (RV):

Jeg fik ud af det, ministeren sagde, at der ikke var tale om nye opgaver. Nej, men der står jo i bemærkningerne en hel del om, hvad der skal ske fremover, at der skal ske en rationalisering, en omstrukturering og en langtidspanlægning.

Med hensyn til det, der er blevet sagt, så vil jeg da gerne, når der tales om en administrerende direktør sige, at der må jo nok være en eller anden balance mellem driftspersonalet, det faglige personale og dem, der er beskæftiget f. eks. med salg, import eller hvad det nu kan være. Det er de ting, som vi gerne skal have opklaret under udvalgsarbejdet.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at der ikke sker en udvidelse af driftsbudgettet. Som jeg også sagde i mit første indlæg, mener vi rent principielt, at der er tale om en god ordning med opdelingen, set ud fra det synspunkt, at vi så kan frigøre den lægelige administration, eller kan man sige den lægelige side af ordningen, til de opgaver, som virkelig påhviler forskningen, og hvad der ellers er at gøre på seruminstituttet.

Kristine Heltberg (SF):

Det er fuldstændig rigtigt, som ministeren bemærker, at systemet med 2 chefer slet

[Kristine Heltberg.]

ikke er særlig nyt; man mindes de 2 romerske konsulere, og det er egentlig sådan noget, der giver én en vis bekymring, for i mange tilfælde gik det godt, men i nogle tilfælde for de i totterne på hinanden. Det er nok en lære, man ikke sådan helt skal glemme. Jeg vil nok mene, at det formodentlig vil gå godt, men det er sådan set vores opgave at sørge for at skabe de bedste betingelser for, at det skal gå godt, og derfor synes jeg, at en meget klar kompetencefordeling er nyttig.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg absolut synes, at selve den tanke at udskille det store administrative arbejde fra den faglige leders kompetence er meget, meget nyttigt, men man skal ikke gøre sig nogen illusioner om, at de to områder ikke griber så stærkt ind i hinanden, at det ikke kan give anledning til gnidninger, hvis man ikke bærer sig meget fornuftigt ad med hensyn til kompetencefordelingen, eller også en hierarkisk opdeling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Fru Kristine Heltberg sagde, at det skulle gå godt. Jeg vil gerne bidrage til, at det skal gå endnu bedre, og lovforslaget har netop til hensigt, at det skal gå bedre. Når man deler ledelsen op i to poster, har det bl. a. noget at gøre med det, som hr. Gunner Baunsgaard var inde på, nemlig rationalisering, omstrukturering osv., hvor det er den økonomisk-administrative chef, der kan komme med et oplæg. Man skal bare hele tiden huske, at seruminstituttet altså også sorterer under folketinget, når det kommer til stykket.

Lad mig sige til hr. Erlendsson om kompetencestriden, at det er nu engang sådan, at man lægger et budget, og det er det også på seruminstituttet. I det omfang der skal forskes, må man altså holde sig inden for disse rammer, og det er ikke den administrative chefs opgave at sige til lægechefen, at han skal forske på den og den måde, men at sige til ham: du må forske inden for de og de områder.

Jeg skal gerne bidrage til, at man får klarhed på kompetenceområderne. Jeg er slet ikke i tvivl om, at vi kan fastlægge det meget nøje, men man kan ikke forhindre mennesker i at komme op at skændes, selv om man har fastlagt kompetencen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse.

(Lovforslag nr. 79. Fremsat 26/2 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Thomas Have (S):

De ændringer i lov om kommunernes styrelse, som indenrigsministeren her foreslår, er jo på sin vis en fortsættelse af kommunalreformen, der blev gennemført i 1970. Det udvalg, der har arbejdet med problemerne om kommunernes budget- og regnskabssystem, har i 1974 afgivet en betænkning, hvori man foreslår, at det pålægges kommunerne og amtskommunerne at udarbejde årsbudgettet i form af et totalbudget, som foruden driftsudgifter og driftsindtægter også skal omfatte anlægsgudgifter og både kapitalindtægter og -udgifter.

Man foreslår endvidere, at det gøres til en pligt for kommunerne, i lighed med hvad der gælder for statens vedkommende, at udarbejde et budgetoverslag for de følgende regnskabsår. Her kan der være grund til at understrege, at det jo så også må pålægges folketinget at være varsom med at foretage ændringer i lovgivningen, som måske kan pålægge kommuner og amtskommuner yderligere udgifter, som de ikke har kunnet tage hensyn til i de budgetoverslag, som udarbejdes for de følgende år.

En gennemførelse af udvalgets forslag vil på forskellige punkter betyde en forenkling i forhold til de nu anvendte budget- og regnskabssystemer. Det gælder især for så vidt angår statusopstillingen.

I forbindelse med omlægningen af kommunernes regnskabssystem vil det også være naturligt at overveje en omlægning af regn-